

รายงานการประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔

วันศุกร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ณ ห้องประชุมพิชัยสงคราม ชั้น ๔ อาคาร ICIT

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัฒน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เจ็ดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. อาจารย์ ดร.ปกรณ	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญวัฒน์	รัตนศักดิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายสุธี	อู่ยิ้ม	หัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๔
๒. นางสาวสินี	กะวิ	ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	
๓. นางสาวพินภักดิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ชำนาญการ
๔. นางสาวภรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	
๕. นางสาวอภิษฐา	อินทร์หม่อม	เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษา	
๖. นางสาวนลินี	เมืองจันทร์	เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษา	

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ภายในประเทศยังอยู่ในระยะที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดตามมาตรการควบคุมที่กำหนดในแต่ละพื้นที่ และ

เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๑๓ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๑๓ คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัด ในช่วงเวลานี้ประชาชนพึงงดหรือชะลอการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัดในระยะนี้โดยไม่จำเป็นและควรพักหรือทำงานอยู่ ณ ที่พำนักของตนเอง กรณีจำเป็นต้องเดินทางข้ามเขตพื้นที่ ต้องรับการตรวจคัดกรองและปฏิบัติตามมาตรการที่ทางราชการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตัวมารับการตรวจอาการหรือกักกันตัว”

ประกอบกับพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ สภาวิชาการ จึงได้จัดประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ต่างจังหวัด และการจัดประชุมแบบวันระยะห่างในห้องประชุมเดียวกันสำหรับคณะกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่มหาวิทยาลัย

ในการนี้ กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตน เพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ จำนวน ๘ ท่าน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

และมีคณะกรรมการสภาวิชาการเข้าประชุมในที่ประชุมเดียวกัน จำนวน ๑๐ ท่าน ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีรวัดน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เจ็ดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๖. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๗. อาจารย์ ดร.ปกรณ์	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๘. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๙. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์ ประธานการประชุม จึงได้กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑.๑ การประเมินความพร้อมการจัดการเรียนการสอนแบบ On-site

ด้วยมหาวิทยาลัยได้กำหนดเปิดภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ผ่านมา ทีมสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ได้เข้ามาประเมินการเตรียมความพร้อมในการเปิดภาคเรียนและจัดการเรียนการสอนแบบ On-site ของมหาวิทยาลัยแล้ว ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยมีมาตรการเพิ่มเติมในการเตรียมการแจก Mask จัดเจลแอลกอฮอล์บริการทุกอาคาร และให้นักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดที่มีความเสี่ยงต้องรับการตรวจ Swab และเข้าหอพักล่วงหน้าเพื่อกักตัวก่อนเข้าเรียน On-site และต้องแสดง Timeline ตลอดในช่วง ๑๐ วัน โดยให้เข้ากลุ่ม URU Safety Covid และ HUG UTT

ที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ สรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔

จากมติการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการสภาวิชาการ ได้มีการติดตามและสรุปผลการดำเนินการตามมติการประชุม จำนวน ๕ วาระ ซึ่งมีวาระที่นำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้ว ๓ วาระ และอีก ๒ วาระ คือ การพิจารณาแผนการรับนักศึกษาใหม่ และการพิจารณาขอขยายเวลาการศึกษาให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินการ ในกรณีนี้จึงรายงานเสนอต่อที่ประชุมรับทราบ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ๑ ตารางสรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ)

ที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการแจ้งเพื่อทราบ

-ไม่มี-

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔

ด้วยฝ่ายเลขานุการการประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑๗ หน้า และได้จัดส่งไปยังคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ผลเป็นดังนี้

-คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยมีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๑๓ ราย

-คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยไม่ได้ส่งแบบตอบรับ จำนวน ๘ ราย

จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อขอรับรองรายงานการประชุม รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ด้วยในช่วงปีการศึกษา ๒๕๖๓ และปีการศึกษา ๒๕๖๔ มีผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร รายละเอียด รายละเอียดดังนี้

๑) ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

-หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๘ คน

๒) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (ก่อน ๙ ตุลาคม ๒๕๖๔)

- หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๕ คน

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๓ คน

๓) ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (หลัง ๙ ตุลาคม ๒๕๖๔)

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๒๗ คน

ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดทำผลการศึกษาได้ตรวจสอบคุณสมบัติของนักศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ บันทึกข้อความที่ กบศ..๐๕๑๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และบันทึกข้อความ ที่ บว(๑)๑๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔)

มติที่ประชุม เห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๕ คน และระดับปริญญาโท จำนวน ๓๐ คน รวมทั้งสิ้น ๗๕ คน ตามเสนอ จากนั้นให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณานุมัติต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณาการขออนุญาตขยายระยะเวลาการศึกษา

ด้วยนายพงศธร ตั้งกฤตยภิน นักศึกษารหัส ๕๖๐๔๓๔๘๒๑๔๗ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เกิดปัญหาด้านการเงิน ทำให้นักศึกษาต้องหยุดเรียนไประยะเวลาหนึ่ง ไม่สามารถมาเรียนได้ตามปกติ นั้น

ขณะนี้นักศึกษามีความพร้อมที่จะกลับมาเรียนตามแผนการเรียนแล้ว แต่เนื่องจากระยะเวลาเกินจากแผนการเรียนคือ ครบระยะเวลา ๘ ปี เมื่อปีการศึกษา ๒๕๖๓ แล้ว จึงขอความอนุเคราะห์พิจารณาให้ขยายเวลาการศึกษาออกไป ถึงภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ทั้งนี้ เนื่องจาก เห็นว่าเป็นไปตามมติประชุมคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเห็นชอบในหลักการให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการขยายเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาทุกระดับ สำหรับนิสิตนักศึกษาที่มี

ระยะ เวลาการศึกษาครบตามที่กำหนดปีการศึกษา ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ออกไปอีก ๑ ปีการศึกษา โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณา โดยมีรายละเอียดรายวิชาที่จะลงทะเบียน ดังนี้

รายวิชาตามแผนการเรียน

- ๑) รายวิชา ๓๕๔๙๓๓๐๒ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ
- ๒) รายวิชา ๔๐๐๐๑๑๕Z เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า
- ๓) รายวิชา ๑๕๐๐๑๐๙Z ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

รายวิชาตามแผนการเรียน

- ๑) รายวิชา ๓๕๔๔๑๐๓Z การตลาดระหว่างประเทศ
- ๒) รายวิชา ๓๕๔๓๕๐๒Z การตลาดในอาเซียน
- ๓) รายวิชา ๓๕๔๓๑๑๐ การจัดการตลาดเพื่อธุรกิจชุมชน

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ บันทึกข้อความ ที่ วจ ๗๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ และบันทึกข้อความคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่ อว ๐๒๐๔๓/ว ๖๐๓๐ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔)

ข้อเสนอแนะ

- ๑) ขอให้มหาวิทยาลัยได้มีระบบการช่วยเหลือ หรือดูแลนักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องทุนการศึกษา
- ๒) ขณะนี้มหาวิทยาลัยได้มีระบบกลไกให้อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนต้องกำกับ ดูแลนักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องทุนการศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด แต่เนื่องจากนักศึกษาที่ขอย้ายเวลาเป็นนักศึกษาเข้าปีการศึกษา ๒๕๕๖ ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกำหนดนโยบายเรื่องการติดตาม ดูแลนักศึกษาชัดเจนมากนัก

มติที่ประชุม เห็นชอบการขยายระยะเวลาการศึกษาของนายพงศธร ตั้งกฤตยกวิน จนถึงภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จากนั้นให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

วาระที่ ๔.๓ การพิจารณาการขอย้ายจำนวนในการรับสมัครนักศึกษา หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

อ้างตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง การรับสมัครนักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ รอบที่ ๑ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้กำหนดให้ประกาศรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาต่อ จำนวน ๔๐ คน โดยกำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติเฉพาะ คือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ความทราบแล้วนั้น

เนื่องจากในการรับสมัครรอบที่ผ่านมา มีผู้ให้ความสนใจเข้ามาสมัครเรียนในหลักสูตรดังกล่าวและเข้ารับการสัมภาษณ์ ๖๙ คน ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่กำหนดในการรับสมัคร ดังนั้น หลักสูตรฯ จึงขออนุญาตขยายจำนวนการรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

เพิ่มอีก ๔๐ คน เพื่อให้จำนวนรับสมัครนักศึกษาของหลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ รวมเป็น ๘๐ คน ซึ่ง สัดส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาหลักสูตรฯ จะเป็น ๑ : ๑๒ คน ปัจจุบันมีอาจารย์ในหลักสูตร ๑๐ คน ดังนั้น จำนวนนักศึกษาที่รับได้สูงสุดจะเป็น ๑๒๐ คน และได้ผ่านการพิจารณาของที่ประชุมคณะกรรมการ บริหารงานวิชาการแล้ว

ในการนี้จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสาร ประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ๑ บันทึกข้อความ ที่ วท.๑๕๘๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔) ข้อสังเกต

๑) จำนวนนักศึกษาที่จะขอขยายกับจำนวนอาจารย์ในหลักสูตรยังเป็นไปตามเกณฑ์ที่สภาวิชาชีพ กำหนดหรือไม่ เหมือนกับของครุสภาหรือไม่ หากไม่เกินเกณฑ์ก็เห็นว่าสามารถดำเนินการได้

๒) การระบุเหตุผลว่า เนื่องจากมีผู้สนใจมากขึ้น เป็นเหตุผลเชิงวิชาการ อาจให้เห็นผลว่า เพื่อ สังคม หรือเพื่อชุมชนที่มีความต้องการในสาขาด้านนี้มากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

๑) เกณฑ์จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาเป็น ๑ : ๑๒ ซึ่งสามารถรับนักศึกษาได้ไม่เกิน ๑๒๐ คน แต่ ที่สำคัญคือ เหตุผลใด เดิมจึงการกำหนดแผนการรับสมัครไว้ ๔๐ คน เป็นการลดจำนวนลงเพื่อให้ใกล้เคียง แผนหรือไม่ แต่เมื่อมีการเปิดรับแล้วมีจำนวนผู้สมัครเป็นจำนวนมาก แล้วจึงมาขอเพิ่มจำนวนที่รับสมัคร อาจจะมีผลต่อการประเมินการประกันคุณภาพในเรื่องการจัดทำแผนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสภาวิชาการก็ เห็นชอบเรื่องการเพิ่มจำนวน แต่หากปีนี้ขยายเพิ่มจำนวนให้เป็น ๑๒๐ คน แต่ปีการศึกษาหน้ามีการตั้งตาม แผนเดิมจำนวน ๔๐ เท่าเดิม และก็มีนักศึกษาสมัครเกินอีก ก็จะทำให้อาจเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนที่กรรมการ ต้องพิจารณา ควรมีข้อมูลชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมพร้อมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อแสดงรายละเอียดในด้าน กระบวนการเพื่อประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการสภาวิชาการด้วย

๒) ในการนำเสนอข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัย หลักสูตรควรจัดทำข้อมูลชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมพร้อม ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อแสดงรายละเอียดประกอบการพิจารณาด้วย

๓) ควรพิจารณาทบทวน พ.ร.บ.วิชาชีพการสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา และการ รับรองหลักสูตรประกอบ เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้มีการส่งหลักสูตรและกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อให้สภา วิชาชีพรับรอง การขอปรับเพิ่มจำนวนแผนการรับนักศึกษาจากเดิมที่ได้เสนอขอความเห็นชอบไว้เดิม ในด้าน วิชาชีพเห็นว่าควรต้องมีการเสนอข้อมูลการเปลี่ยนแปลงเพื่อขอรับการรับรองจากสภาวิชาชีพอีกรอบหนึ่ง เนื่องจากจะมีผลต่อจำนวนผู้จบการศึกษา และการรับรองวิชาชีพ จึงเห็นว่าควรต้องยื่นแจ้งขออนุญาตเพิ่มเติม จากเงื่อนไขเดิมที่เคยแจ้งสภาวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความมั่นใจทางด้านกฎหมายด้วย

๔) เหตุผลที่หลักสูตรขอเพิ่มจำนวนการรับสมัครจากที่ประกาศรับในปีการศึกษา ๒๕๖๕ เนื่องจาก เดิมหลักสูตรเคยได้กำหนดแผนการรับนักศึกษาปีละ ๘๐ คน แต่ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา แต่จำนวนผู้มาสมัครน้อย ไม่เป็นไปตามแผน และถูกสอบถามจากกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ในปีการศึกษาจึงได้มีการ ปรับลดจำนวนการรับสมัครลง เพื่อให้มีจำนวนเป็นไปตามแผน แต่ในการรับสมัครรอบที่ผ่านมาปรากฏว่า มี ผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมากขึ้น อาจเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาด แนวโน้มการทำงานด้านสาธารณสุข และมีการ สอบสัมภาษณ์ทำให้ผู้สมัครสอบมีความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน

๕) ขณะนี้ การปรับปรุงหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมาอยู่ระหว่างการ พิจารณาของสภาวิชาชีพ ซึ่งได้มีการขอข้อมูลด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมเป็นระยะ ๆ เช่น เรื่องคุณสมบัติอาจารย์

ประจำหลักสูตรที่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ จำนวนหน่วยกิต แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งหลักสูตรได้จัดส่งเพิ่มเติมให้เรียบร้อยแล้ว และทราบว่ากำลังพิจารณาอนุมัติหลักสูตร ส่วนในเรื่องจำนวนนักศึกษา สภาวิชาชีพกำลังให้หลักสูตรสาธารณสุข ในสถาบันต่าง ๆ ทั่วประเทศชี้แจงรายละเอียดเพื่อการรับรองสถาบัน ซึ่งเรื่องจำนวนนักศึกษาก็จะเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณารับรองสถาบันด้วย และสภาวิชาชีพจะเข้ามาดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อการรับรองในระยะต่อไป

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบการขอย้ายจำนวนการรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ เพิ่มอีก ๔๐ คน
2. ให้หลักสูตรจัดทำข้อมูลเหตุผลการขอเพิ่มจำนวนการรับสมัครพร้อมข้อมูลเชิงปริมาณประกอบเพิ่มเติมเพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัย ควบคู่กับการส่งข้อมูลไปยังสภาวิชาชีพ

วาระที่ ๔.๔ การพิจารณาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ได้จัดการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๕ องค์กรประกอบ ๒๐ ตัวบ่งชี้ โดยเชิญผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านงานประกันคุณภาพการศึกษาจากภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นผู้ตรวจประเมิน ซึ่งผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก (๔.๕๒ คะแนน) นั้น

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำ (ร่าง) แผนปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ขึ้น เพื่อเสนอที่ประชุมสภาวิชาการพิจารณาและนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในปีการศึกษาต่อไป

ทั้งนี้ อธิการบดีได้ชี้แจงเพิ่มเติมเรื่องการจัดลำดับประเด็นที่ต้องพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัย ได้มีการจัดลำดับแผนการปรับปรุงเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี และแผนปรับปรุงที่นำเสนอในหน้า ๑๗๕ จำนวน ๖ ประเด็น มาจากการนำเสนอเข้าที่ประชุมกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญมาแล้วและได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อบริหารจัดการ ซึ่งสรุปภาพรวมให้เห็นแนวทางพัฒนาที่จะดำเนินการในปี ๒๕๖๕ ดังนี้

- ๑) ด้านผลงานทางวิชาการของอาจารย์ เน้นกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
-มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการทั้งสายวิทยาศาสตร์ และสายสังคมศาสตร์ โดยมีกองทุนภายในสำหรับสนับสนุนงบประมาณในการทำผลงานทางวิชาการ และการจัดทำงานวิจัยให้กับบุคลากรที่ยังไม่เคยมีผลงาน และมีการแบ่งกลุ่มนักวิจัย ออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ Red Zone Yellow Zone และ Green Zone โดยมีการจัดงบประมาณสนับสนุน
- ๒) การเพิ่มจำนวนอาจารย์ประจำปีที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
-ช่วงนี้ จำนวนผู้ได้รับตำแหน่งทางวิชาการเริ่มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเป็นระยะ ๆ ทุกคณะ ซึ่งต่อเนื่องจากการทำผลงานวิชาการ โดยมี รศ.ดร.เจษฎา มิ่งฉาย ดูแลเรื่องตำแหน่งวิชาการโดยตรง ซึ่งมี

การจัดทำ Work Shop และมีการจัดทำ Timeline เป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีการส่งงานทุกเดือน เพื่อติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

๓) การสอบวัดมาตรฐานภาษาอังกฤษ โดยสำนักทดสอบที่เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ -มหาวิทยาลัยใช้มาตรฐาน CEFR ซึ่งเป็นมาตรฐานกลางที่ใช้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง แต่ในปี ๒๕๖๕ ได้จัดสรรงบประมาณให้กับวิทยาลัยนานาชาติ ๑ ล้านบาท เพื่อจัดโครงการอบรมพัฒนาให้กับนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ให้สอบผ่านวัดระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษได้ทั้งในระดับ TOEIC, TOEFL หรือ IELTS และ CEFR

๔) การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมทุกหลักสูตร (กระบวนการออกแบบ การนำไปใช้ และการประเมินผล)

๕) การกำกับ ติดตาม การดำเนินการทุกองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตรและคณะ และ ๖) การนำผลการประเมินระดับหลักสูตร และคณะ เสนอสภา มหาวิทยาลัยให้ทันก่อนการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

-ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกำกับ ดูแล โดยส่วนของการประเมินมีการจัดทำ KM เป็นระยะ เพื่อหาตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีมาเรียนรู้ และใช้เป็นแนวทางทั้งระดับหลักสูตร และระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย

ในการนี้ จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดดังเอกสาร ประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๓)

ข้อเสนอแนะ

๑) ตัวเลขผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ไม่ทราบว่าตัวเลขเหมาะสมหรือไม่ เห็นว่าควรต้องแสดงผลย้อนหลัง ๓ ปีเป็นอย่างน้อย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบและจะช่วยพิจารณาได้ว่าเกณฑ์ การปรับปรุงที่กำหนดจะเหมาะสมกับเกณฑ์ตามมาตรฐานหรือไม่

๒) ส่วนที่ต้องปรับปรุง ในตัวบ่งชี้ข้อที่ ๑.๒ และ ๑.๓ ควรต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน และมีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งระบบ ทั้งด้านคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานวิจัย รวมถึงตัวบ่งชี้ ๑.๔ การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมในการเป็นนักวิจัย ซึ่งหากผู้สอนหรือนักวิจัยมีคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เหล่านี้จะได้คะแนนประเมินสูงตามมาโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว

ตัวอย่างเช่น มีกลยุทธ์ในการเพิ่มตำแหน่งทางวิชาการ แต่อัตราการลาออกของอาจารย์ก็ ยังมีมาก ก็ต้องมีแผนการสร้างความผูกพันในองค์กร การดูแลพัฒนาบุคลากร โดยการสร้างขวัญกำลังใจเสริมเข้ามา ซึ่งอาจไม่อยู่ใน KPI ที่กำหนดหรือมีการประเมินชัดเจน แต่จะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อม อยากให้มีการวิเคราะห์เชิงระบบให้มากขึ้น เพื่อให้มีการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ครอบคลุมด้วย และทุกอย่างจะสำเร็จ ได้ด้วยทรัพยากรมนุษย์

๓) ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงสู่การปรับปรุงพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย มีการจัดทำไว้ในแผนปฏิบัติการในแผน ๑ ปี และแผน ๕ ปี ตามที่กองนโยบายและแผน กำหนดไว้ แต่สำนักงานประกันคุณภาพอาจยังไม่ได้นำมาประกอบการนำเสนอ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงเรื่อง คน ผู้รับผิดชอบและเรื่องงบประมาณ มาสู่การปรับปรุงอย่างไร

๔) ผลประเมินแต่ละตัวบ่งชี้ มีตัวเลขที่ค่อนข้างสูง คือ ระดับ ๔ กว่าขึ้นไป แต่ความเชื่อถือเรื่องตัวเลขไม่สามารถยืนยันได้ว่าการพัฒนาภาพรวมต้องเป็นไปตามตัวเลขที่ประเมินหรือไม่ เพราะบางเรื่องก็ไม่ได้ถูกนำมาประเมิน และจากหน้า ๑๗๑ ที่แสดงตัวบ่งชี้ที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าที่กำหนด (กากบาท) ยังเป็นข้อมูลภาพรวม และอาจมีรายละเอียดที่ไม่ได้นำมาแสดงประกอบ ซึ่งหากมีก็สามารถนำรายละเอียดในส่วนนั้นมาพิจารณาประกอบในการวางแผนปรับปรุง พัฒนาได้

๕) หน้า ๑๗๕ แต่ละองค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อน และนำมาสรุปจัดลำดับเป็นประเด็นที่ต้องพัฒนาเพื่อให้มีผลการประเมินที่สูงขึ้น จำนวน ๖ เรื่องเร่งด่วน ไม่ได้แสดงรายละเอียดให้ทราบว่ามีเป้าหมายเท่าใด และทำได้เท่าใด เพื่อประกอบการพิจารณาวางแผน เช่น ควรต้องมีคู่มือปริญาเอก ตั้งเป้าหมายไว้กี่คน สำเร็จกี่คน ควรเพิ่มข้อมูลเป้าหมาย และผลประกอบ เพื่อให้สามารถพิจารณาช่วยวางแผนดำเนินการได้ง่ายขึ้น

๖) หน้า ๑๗๕ งานเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ จำนวน ๖ ประเด็น เพียงพอหรือไม่ ปีที่ผ่านมาหรือปีต่อไปจะยังเป็น ๖ ประเด็นเดิม หรือปีต่อไปควรลดลง และไปพิจารณาเรื่องอื่น ซึ่งควรต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่ต้องเดินไปข้างหน้า และแต่ละประเด็นมีการการแบ่งเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวรองรับที่ชัดเจนในแต่ละเรื่องแล้วหรือไม่

๗) การสอบวัดทักษะของนักศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาไม่มีปัญหา เนื่องจากมีกระบวนการที่สามารถวัดได้ แต่ทักษะด้านภาษาอังกฤษ มีปัญหา เกิดจากอะไร เช่น เนื่องจากเราต้องการผล ๑๐๐% หรือต้องการในระดับ ๖๐-๗๐% หากมีความชัดเจนก็จะพิจารณาได้ง่ายขึ้น

๘) หน้า ๑๗๑ ตัวบ่งชี้ข้อ ๑.๓ ตำแหน่งทางวิชาการมีน้อย แต่ไม่สัมพันธ์กับข้อ ๒.๓ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย และข้อ ๒.๔ ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชน ที่ได้คะแนนสูง แสดงว่าคุณภาพของงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ไม่สามารถนำไปประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการได้หรือไม่ หรือหากเป็นผลการประเมินของปีที่ผ่านมาแล้ว ควรนำผลงานหรือนวัตกรรม ปี ๒๕๖๑ หรือ ๒๕๖๒ มาแสดงประกอบให้เห็นว่ามีมีการให้ทุนก็ทุน ก็โครงการ และจำนวนอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการจากการรับทุน หรือเข้าร่วมโครงการที่จัดให้มีก็คน เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์กัน และผลงานทางวิชาการ และผลปี ๒๕๖๓ ก็จะนำไปประกอบการพิจารณากับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการในปี ๒๕๖๔ ได้

๙) หน้า ๑๗๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม ได้คะแนนผลการประเมินเป็น ๓.๖ ไม่ถึง ๔ แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตรมีปัญหาหรือไม่

๑๐) การประเมินหลักสูตรส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนประเมินระดับดี และดีมาก แต่เนื่องจากมีบางหลักสูตร บางคณะ จำนวนหนึ่งที่ได้รับผลการประเมินระดับ “พอใช้” ทำให้คะแนนรวมทุกหลักสูตรเป็น ๓.๖ คะแนน

๑๑) การจัดทำข้อมูลเพื่อนำเสนอ ขอให้หัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล ออกมาในลักษณะบทสรุปผู้บริหาร เพื่อให้เห็นข้อมูลต้นทาง ข้อมูลกลางทาง และข้อมูลปลายทาง เพื่อให้คณะกรรมการได้มีที่มาประกอบการวิเคราะห์และพิจารณาให้ข้อเสนอแนะร่วมกันในครั้งถัดไป

๑๒) ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ หลักสูตรที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม ยังดำเนินการไม่ครบทุกหลักสูตร ต้องมีการกำกับ ติดตาม และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมมากขึ้น

๑๓) การมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมของนักศึกษา จะมีนโยบายให้อย่างไรในการทำหลักสูตรให้เข้มแข็งโดยการสร้างนวัตกรรม ให้การเน้นให้การทำวิจัยของอาจารย์ไปผูกโยงกับผลงานของนักศึกษาในหลักสูตร เช่น อาจให้ทุนเพื่อให้มีการสร้างงานวิจัยเชิงนวัตกรรม แบบ R&D หรือวิจัยแบบทดลอง แทนการวิจัยเชิงสำรวจ

๑๔) กรณีที่มีผลงานที่อาจารย์ทำร่วมกับนักศึกษา คณะกรรมการประเมินจากภายนอกให้ถือเป็นผลงานของอาจารย์ แต่ในกรณีโครงการวิศวกรรมสังคม และโครงการอาสาประชารัฐ และการทำผลงานภาคนิพนธ์ก่อนจบการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ก็สามารถนับเป็นผลงานนวัตกรรมของนักศึกษาได้โดยตรง ซึ่งมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนสำหรับการดำเนินการในปี ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ เพื่อให้นักศึกษาสร้างนวัตกรรม และแสดงผลงาน และจะได้เป็นคะแนนในการประเมินปีต่อไป

๑๕) ให้หัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอแนะ โดยทำในรูปแบบทสรูปสำหรับผู้บริหาร เป็น One Page และเชื่อมโยงให้เห็นชัดเจนว่า การทำยุทธศาสตร์จากปี ๒๕๖๔ เมื่อทำ SWOT แล้ว มีการนำมาเชื่อมโยงเป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมในปี ๒๕๖๕ อย่างไร ให้มีการเชื่อมโยง Timeline ให้เห็นพัฒนาการของตัวเลข กรณีเป็นการนำเสนอการสังเคราะห์เกี่ยวกับตัวเลขด้านบุคลากร ตำแหน่งทางวิชาการ หรือผลงานวิชาการ ให้ทำข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี เพื่อให้เห็นว่าอนาคตต้องเพิ่มเติมอย่างไร และนำหารือกับผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา

มติที่ประชุม ๑. เห็นชอบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๖๓

๒. มอบหัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอแนะ โดยทำในรูปแบบทสรูปสำหรับผู้บริหาร และแสดงเป็น One Page แสดงความเชื่อมโยงในการทำยุทธศาสตร์ ว่าจากปี ๒๕๖๔ เมื่อทำ SWOT แล้ว มีการนำมาเชื่อมโยงเป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมในปี ๒๕๖๕ อย่างไร

๓. ในการจัดทำข้อมูลเสนอครั้งต่อไป มอบหัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาทำการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลออกมาในลักษณะบทสรูปผู้บริหาร เพื่อให้เห็นข้อมูลต้นทาง ข้อมูลกลางทาง และข้อมูลปลายทาง ให้เห็นรายละเอียดที่มาให้ชัดเจนขึ้น

วาระที่ ๔.๕ การพิจารณาการขอรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

ด้วยหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของดรัับนักศึกษา ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โดยมีเหตุผล ดังนี้

(๑) จำนวนนักศึกษาที่สมัครเรียน ในช่วงภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ไม่ครบจำนวนตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย ที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ และหลักสูตรได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาเป็นระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งครบกำหนดที่ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร

(๒) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้มีการประชุมและวางแผนที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาตรีอีกหนึ่งสาขา โดยมีแนวคิดการผลิตบัณฑิตร่วมกับโรงพยาบาลอุดรดิตต์ และโรงพยาบาล

ค่ายพระยาพิชัยดาบหัก เช่น สาขาวิชาพยาบาล หรือสาขาวิชาการดูแลผู้สูงอายุ โดยจะนำศักยภาพของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ไปเป็นศักยภาพของหลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาตรี และเมื่อนักศึกษาในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษาครบทุกคนแล้ว จะดำเนินการขอปิดหลักสูตรต่อไป

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ แบบเสนอการรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์)

ข้อเสนอแนะ

๑) ในการขอปิดหลักสูตรไม่ยากให้ระบุเหตุผลว่านักศึกษามาสมัครเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ เนื่องจากในช่วงที่ทำการขอเปิดหลักสูตร ได้แสดงความเชื่อมั่นในการขอเปิดหลักสูตรกับสภาวิชาการ ซึ่งเห็นว่าการมีภาวะวิกฤตความเสี่ยงให้ครอบคลุมไว้ในช่วงขอเปิดหลักสูตรด้วย

๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะไม่สามารถให้ข้อเสนอแนะได้ หากไม่มีรายละเอียดข้อมูลมากพอ เช่น

๒.๑) หน้า ๒๐๖ ระบุว่าหลักสูตรได้รับความเห็นชอบหลักสูตรในปี ๒๕๖๓ แต่การรับนักศึกษาดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ไม่แน่ใจว่าหลักสูตรปัจจุบันเป็นหลักสูตรใหม่ หรือหลักสูตรปรับปรุง และไม่ได้แสดงให้เห็นว่าในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ยังเปิดรับนักศึกษาอยู่หรือไม่

๒.๒) หน้า ๒๐๗ แสดงจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียนและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละภาคเรียน จนถึงภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๖ ข้อมูลที่แสดงไม่แน่ใจว่าเป็นมาอย่างไร เป็นนักศึกษารหัสใดรวมอยู่บ้าง ควรแสดงข้อมูลประกอบที่มาของจำนวนที่แสดงแต่ละภาคเรียน สำหรับเหตุผลในเรื่องการประกันคุณภาพ เห็นว่าตราบใดที่ยังมีจำนวนนักศึกษาเรียนอยู่ แม้เหลือหนึ่งคน ก็ต้องได้รับการประเมินคุณภาพเช่นเดียวกัน

๓) หน้า ๒๐๖ แสดงจำนวนนักศึกษาแรกเข้าปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ และจำนวนคงเหลือปัจจุบันของนักศึกษาที่เข้าแต่ละปีการศึกษา แสดงไว้ทั้ง ๓ รุ่น คงเหลือ ๗ คนเท่ากัน และหน้า ๒๐๗ ที่แสดงจำนวนนักศึกษาคงเหลือแต่ละภาคเรียน ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๔ เป็นต้นไป ยังแสดงไม่ชัดเจน ไม่ควรเขียนว่ารวม ๆ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ ควรต้องมีการจัดทำรายละเอียดอธิบายเพิ่มเติมแยกเป็นกรณีรายบุคคล ควรมีการตรวจสอบตัวเลข และแสดงเส้นทางของนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นมาให้ชัดเจนมากขึ้น โดยอาจแยกแสดงข้อมูลออกเป็น ๒ ฉบับ คือ ฉบับที่เป็นแบบสรุป และฉบับที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักศึกษารายบุคคล ตั้งแต่เริ่มรับเข้าจนถึงปัจจุบัน ว่าอยู่ในกระบวนการใดบ้าง เพื่อให้ทราบปัญหา เหตุผล และแก้ไขได้ถูกจุดต่อไป หรือให้มีข้อมูลเพียงพอต่อการพิจารณาว่าเกิดปัญหาในการบริหารจัดการจนถึงขั้นต้องขอปิดหลักสูตรหรือไม่ เนื่องจากหลักสูตรระดับปริญญาตรีกำลังขยายจำนวนการรับสมัครเพิ่ม แต่ระดับปริญญาโทกลับต้องการของดรับนักศึกษา

๔) ข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญในการประกอบการพิจารณา แต่ที่นำเสนอยังไม่ชัดเจน อยากทราบว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยคืออะไร เช่น มงมิตต้นทุน มงมิตการกำกับคุณภาพการศึกษา มงมิตการเสริมกำลังพลเฉพาะด้านเพื่อตลาดแรงงาน หรือยุทธศาสตร์ประเทศ ทั้งนี้ ในการนำเสนอข้อมูลขอปิดหลักสูตรทุกหลักสูตรอยากให้มีการเสนอข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ครบถ้วน ชัดเจนมากกว่านี้ เช่น

๔.๑) ความคุ้มทุนของหลักสูตรอยู่จุดไหน จำนวนนักศึกษาขั้นต่ำแต่ละปีควรเป็นเท่าไร ต่อเนื่องกี่ปี ที่เป็นจุดคุ้มทุน

๔.๒ จำนวนนักศึกษาคงเหลือในปี ๒๕๖๓ เหลือจำนวน ๗ คนจะเรียนจบในปี ๒๕๖๕ ใช้หรือไม่ กรณีปี ๒๕๖๕ ยังไม่ปรับปรุงหลักสูตร แต่วางแผนว่าปิด ก็ปิดได้แบบมีเงื่อนไข ว่าต้องไม่มีนักศึกษา ค้างท่อ แต่ข้อมูลที่แสดงยังไม่ครบถ้วน พอที่จะให้ข้อคิดเห็น แต่ละประเด็นได้ชัดเจน

๔.๓ กรณีจะปิดหลักสูตร เนื่องจากเปิดหลักสูตรทิ้งไว้ ๓ ปี แล้วไม่มีผู้มาสมัคร อาจารย์ที่ เหลือในหลักสูตรจะทำอะไร โหลดภาระงานตามเกณฑ์เหลือน้อยเท่าใด แต่มองว่ากรณีพฤติกรรมผู้ที่ ทำงานในสายงานนี้ส่วนใหญ่จะเรียนระดับปริญญาโท และปริญญาเอกลดน้อยลง และผู้ที่จบระดับปริญญาตรี และทำงานมานานอาจต้องการพัฒนาทักษะ หรือความรู้ทางวิชาชีพที่ทันสมัยมากขึ้น ซึ่งหลักสูตรอาจ พิจารณาทำหลักสูตรประกาศนียบัตร หรือ Post- Doctor หรือการทำวิจัยมารองรับหรือไม่

๕) ตัวเลขจำนวนนักศึกษาแต่ละรุ่น คงเหลือรุ่นละ ๗ คน จำนวน ๓ รุ่น รวม ๒๑ คน ยังถือว่าเป็นจำนวนที่มากอยู่ และมองว่าหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ยังเป็นความต้องการและมีความสำคัญทั้งในระดับ ปริญญาตรี และปริญญาโท

๖) หากเหตุผลที่ขอเปิดเนื่องจากเรื่องสถานการณ์โควิด ทำให้ภาระงานประจำของนักศึกษาเพิ่ม มากขึ้น และไม่มีเวลา เห็นว่าหลักสูตรควรเสนอให้อาจารย์มีการปรับเปลี่ยนวิธีการ หรือกระบวนการ เช่น อาจสอนแบบออนไลน์มากขึ้น เนื่องจากทำได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่ เวลาใดที่นักศึกษาสะดวกที่จะ พบอาจารย์ที่ปรึกษา อาจจะช่วยแก้ปัญหาได้ อาจารย์จึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการ เพื่อช่วยให้นักศึกษาจบได้ ภายในเวลาที่กำหนด

๗) กรณีที่ระบุว่าจำนวนนักศึกษาลดลง เห็นว่าแนวโน้มไม่น่าจะลดลง หากหลักสูตรสามารถบริหารจัดการ ให้ดี ในยุคปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนคงต้องใช้การเรียนการสอนแบบออนไลน์เกือบ ๙๐% หลักสูตรอาจต้องหากกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนใหม่ และเห็นว่าหลักสูตรนี้ยังไม่สมควรที่จะปิด หลักสูตร

๘) รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรไปสื่อสารกับอาจารย์ในหลักสูตร และร่วมกัน พิจารณาเพื่อเร่งดำเนินการให้นักศึกษาที่เหลือจบการศึกษาทั้งภายในเวลา หรือนอกเวลา

๙) สิ่งที่สามารถดำเนินการควบคู่เพิ่มเติมได้กรณีมีนักศึกษาน้อยขณะนี้ เห็นว่าหลักสูตรสามารถจัดทำหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ เพื่อยกระดับการศึกษาในกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อ ทดแทนจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลดน้อยลง หรือการอบรมเกี่ยวกับการบรรเทาสาธารณภัย

มติที่ประชุม ไม่เห็นชอบ การขอรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ในครั้งนี้ โดยให้หลักสูตรตรวจสอบข้อมูลและจัดทำข้อมูลประกอบให้ ชัดเจนมากขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณา

วาระที่ ๔.๖ การพิจารณา (ร่าง) ประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และ วิธีการรับนักศึกษาเพื่อการเข้าศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕

- กรรมการและเลขานุการการประชุม แจ้งขอถอนวาระออก เนื่องจากข้อมูล ประกอบการพิจารณามีรายละเอียดยังไม่ครบถ้วน เรียบร้อย -

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๔.๗ (วาระลับ)

มติที่ประชุม ให้นำเสนอผลการพิจารณา เสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

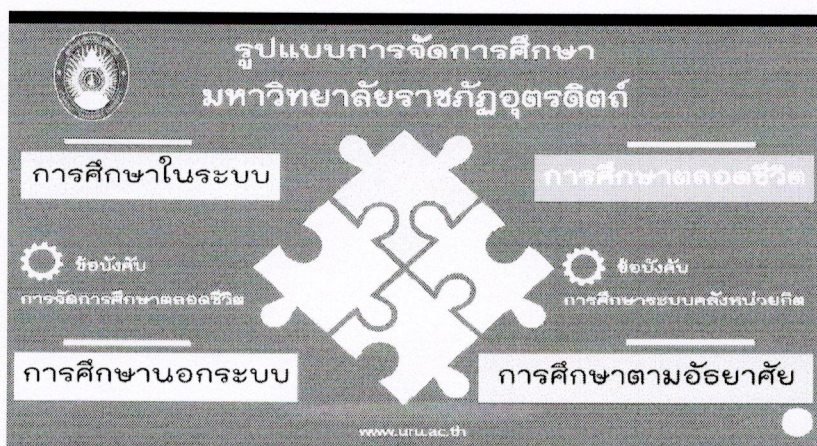
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด

วาระที่ ๕.๑ แนวทางการบริหารจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)

ด้วยมหาวิทยาลัยได้เปิดศูนย์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ให้กับคนทุกช่วงวัยขึ้นในมหาวิทยาลัย เพื่อรับผิดชอบในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เป็น Short Course ต่าง ๆ ตามความต้องการของกลุ่มคน รวมถึงผู้ทำงานในหน่วยงาน องค์กรท้องถิ่นที่ต้องการยกระดับความรู้ ด้านกฎหมาย การปกครอง หรือพระสงฆ์ ที่ต้องการเรียนต่อปริญญาตรี แบบ Module หรือครูพระที่สอนในวิทยาลัยสงฆ์ เพื่อต้องการยกระดับความรู้เพิ่มขึ้น รวมถึงกลุ่มเกษตรกรที่ต้องการเสริมความรู้ ทักษะ ด้านวิชาการเพิ่มขึ้น โดยมหาวิทยาลัยได้จัดทำข้อบังคับการจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต และผ่านสภามหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว โดยมีการจัดหลักสูตรเริ่มต้น ๑๐ หลักสูตร ซึ่งเรียกว่า ระบบ “MOOC”

หลังจากมหาวิทยาลัยได้จัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต และได้มีการจัดทำ MOU ร่วมกับวิทยาลัยชุมชนจังหวัดน่าน และวิทยาลัยสงฆ์แล้ว ต่อไปต้องนำไปดำเนินการกับกลุ่มต่าง ๆ จึงได้นำเสนอแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อขอรับข้อเสนอแนะ สรุปดังนี้

๑) รูปแบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

เดิมมหาวิทยาลัยได้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วย การจัดการศึกษาตลอดชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒ และขณะนี้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วย การจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้น

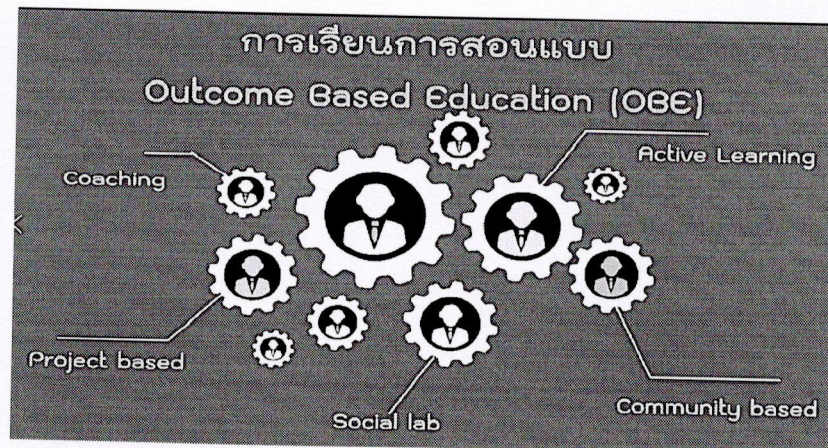
ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีรูปการจัดการศึกษา ๒ ระบบ คือ การจัดการศึกษาในระบบ คือ หลักสูตรภาคปกติ และการจัดศึกษาแบบ Lifelong Learning ซึ่งมีการจัดทำประกาศการเทียบโอนรองรับ การจัดการศึกษา จำนวน ๒ ฉบับ คือ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต่อไปจะมีการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และจะนำรูปแบบการจัดการศึกษามาผนวกกันเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่

๒) คุณสมบัติของผู้เรียน

ตามนโยบายของกระทรวง อว. ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดการเรียนรู้สำหรับคนทุกช่วงวัย ทั้งผู้เรียนที่อยู่ในวัยเรียน วัยทำงาน ประชาชนผู้สนใจทั่วไป ผู้สูงอายุ และพระสงฆ์ หรือครูพระ ที่ต้องการพัฒนาความรู้ ทักษะเพิ่ม ซึ่งที่ผ่านมาได้มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ เข้ามาเรียน Short Course กับคณะ และกำลังมีกลุ่มผู้สนใจจากบริษัทต้องการเพิ่มความรู้ หรือปรับวุฒิการศึกษา ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนกับมหาวิทยาลัยจะต้องมีการพิจารณาเตรียมการในอนาคต เพื่อรองรับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

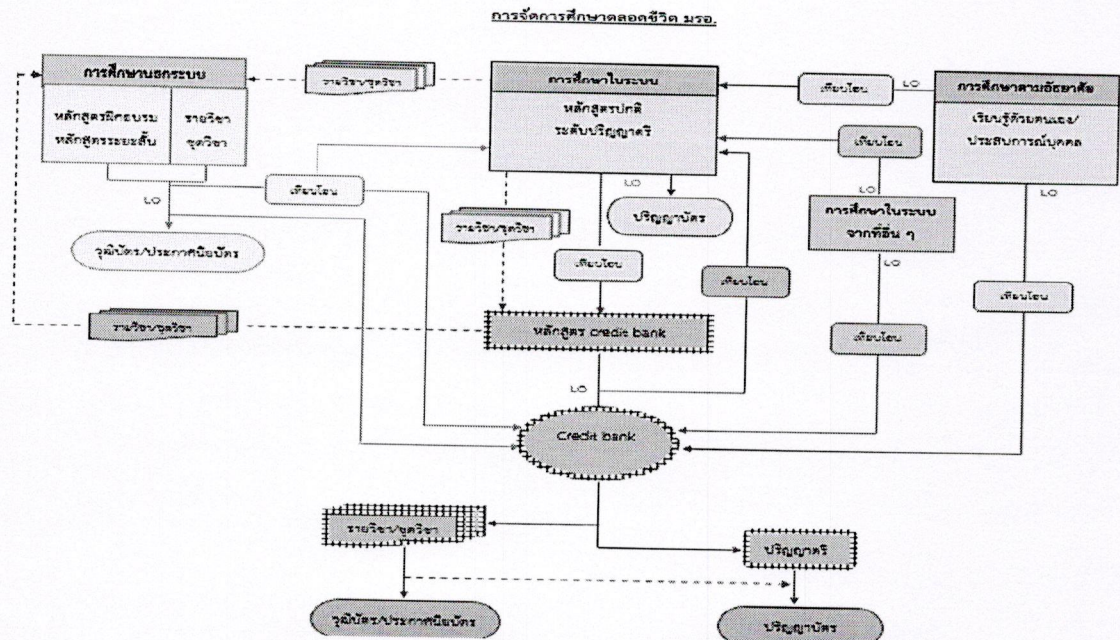
๓) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดทำหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรที่ผ่านมา จะเน้นการสอนที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based education : OBE) ใน ๓ ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องมีการเตรียมการจัดการเรียนการสอน แบบ Active Learning, Project based, Community based, Social Lab ซึ่งปัจจุบันมีหลายสูตรมีการใช้พื้นที่ Social Lab ในการดำเนินงาน การทำโปรเจกของนักศึกษา รวมถึง U2T และเรื่อง Coaching ที่ต้องเตรียมการพอสมควร รวมถึงหลักสูตร วิศวกรทางสังคม และเป้าหมายการเรียนรู้ทั้ง ๓ ด้าน ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการเขียนกำกับไว้ใน มคอ. ของแต่ละหลักสูตร และจะต้องเตรียมตัวชีวิตต่าง ๆ สำหรับวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่ต้องนำมาถอดแบบ เพื่อจัดทำเป็น ตัวชี้วัดที่ชัดเจน และวัดได้เป็นรูปธรรมต่อไป

การดำเนินการของหลักสูตรทั้งหลักสูตรปกติ หรือหลักสูตรต่าง ๆ รูปแบบกระบวนการ
เส้นทางต้องมีการดำเนินการผ่านคณะ ผ่านกรรมการบริหารงานวิชาการ ผ่านสภาวิชาการ และสภา
มหาวิทยาลัย และต้องส่งเรื่องต่อไปยัง สป.อว. เพื่อรับรองหลักสูตรด้วย

๔) ความเชื่อมโยงของหลักสูตร

ในการนี้ มหาวิทยาลัยได้ทดลองจัดทำผังภาพการจัดการศึกษาตลอดชีวิต มรอ. เพื่อแสดง
ความเชื่อมโยงหลักสูตรการจัดการศึกษาในระบบ กับ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาคตามอัธยาศัย ซึ่ง
เริ่มจาก (๑) การจัดการศึกษาในระบบหลักสูตรปริญญาตรีที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งเป็นรายวิชา ชุติวิชา
หรือ Module และได้รับเป็นวุฒิการศึกษาเป็นปริญญาบัตร (๒) การศึกษานอกระบบ จะเป็นหลักสูตร
ฝึกอบรม หรือหลักสูตรระยะสั้น ที่มีลักษณะเป็นรายวิชา หรือชุติวิชา และมีการวัดสมรรถนะหรือผลลัพธ์การ
เรียนรู้ และผู้ที่ผ่านจะได้รับวุฒิการศึกษาเป็นวุฒิบัตรหรือประกาศนียบัตร ผลการเรียนรู้ที่ได้สามารถนำมา
เทียบโอนกับหลักสูตรปริญญาตรีได้ และ (๓) การศึกษาคตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นความรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง
หรือประสบการณ์ส่วนบุคคล ผ่านการวัดสมรรถนะหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ สามารถนำมาเทียบโอนกับ
รายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้ ซึ่งทั้ง ๒ ระบบหลังจะมาผนวกกันที่ระบบคลังหน่วยกิต และสามารถ
ที่จะเลือกได้ว่าต้องการจะได้รับเป็นวุฒิบัตร/ประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร

ในระบบคลังหน่วยกิต จะต้องมีการออกแบบรูปแบบจำนวนชั่วโมง จำนวนหน่วยกิต รวมถึง
ชุดรายวิชาที่จะให้มาผนวกกันเพื่อขอรับเป็นปริญญาบัตร และการให้วุฒิบัตร หรือประกาศนียบัตร ซึ่งบาง
รายวิชาอาจเกี่ยวข้องกับการเทียบโอน และในอนาคตสิ่งที่ผู้เรียนจะได้รับจากหลักสูตรระบบคลังหน่วยกิต คือ
ความรู้ ทักษะที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ทั้งนี้ จึงขอข้อเสนอจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นต่อไปนี้

๑. ลักษณะของหลักสูตรที่จะจัดทำขึ้น ในลักษณะรายวิชาในรูป Module หรือหลักสูตร
Lifelong Learning จะต้องสามารถนำมาเทียบโอนได้ทั้งเทียบโอนรายวิชา และเทียบโอนประสบการณ์

และตัวหลักสูตรที่ดีจะต้องเกิดจากระดับคณะ เพื่อขอรับคำแนะนำเพื่อนำไปถ่ายทอดต่อในระดับหลักสูตร และคณะต่อไป

๒. มหาวิทยาลัยคาดว่าในปี ๒๕๖๕ จะมีการนำระบบนี้มาบริหารจัดการให้เป็นรูปธรรมได้ จึงได้นำเสนอภาพรวม เพื่อขอรับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านการบริหารจัดการ หรือมาตรฐานที่ควรจะต้องเกิดขึ้น และสิ่งที่คณะ และหลักสูตรต้องระมัดระวัง โดยเฉพาะในเรื่องมาตรฐานการจัดการศึกษาที่จะได้รับปริญญา หรือมาตรฐานของสิ่งที่จะใช้ยืนยันว่าผู้เรียนจะได้เข้าถึง หรือรับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่แท้จริง

ข้อเสนอแนะ

๑) ขอชื่นชมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่จัดระบบโครงสร้างการจัดการศึกษานี้ขึ้นมา และริเริ่มดำเนินการจัดการศึกษารองรับนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา ซึ่งกำลังมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จัดทำหลักสูตรที่เป็น Sandbox ที่ให้อำนาจแก่สถานศึกษาในการบริหารงานได้อย่างอิสระและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา ซึ่งอาจไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมากนัก แต่มุ่งสู่เป้าหมายในการนำไปสู่การประกอบอาชีพได้ ซึ่งถือว่าเป็นการเปิดเวทีการสร้างโอกาสทางการศึกษาในโลกยุคอนาคต

๒) ในการเปิดหลักสูตร เห็นควรให้มีคณะกรรมการมาพิจารณาว่า มีหลักสูตรใดบ้างที่ควรจะต้องเปิด และเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่น และหากมีผู้สนใจมากอาจไม่ใช่เพียงแค่รองรับคนในจังหวัด อาจสำหรับคนจังหวัดอื่นหรือคนทั้งประเทศ หรือทั้งโลกก็ได้ เป็นเพื่อเป็นการเปิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ World Wide Education ในอนาคตหากหลักสูตรจะเข้าเกณฑ์มาตรฐาน เห็นว่าไม่ควรนำกรอบมาตรฐานมาเป็นตัวกำหนด ซึ่งอาจทำให้อาจารย์ที่คิดจะสร้างสรรค์ต้องถูกทำให้หยุดชะงักเกินไป แต่อาจใช้การทำไป พัฒนาไป เพื่อเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน เห็นว่าในช่วงแรกอาจทำในลักษณะการศึกษานอกระบบ โดยคิดหลักสูตรใหม่ ๆ ขึ้นมาตามความต้องการของตลาด ที่ไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานมากนัก ตามแนวทางการทำ Sandbox ของกระทรวงฯ หากจัดทำแบบในระบบ ก็จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน ควบคุมคุณภาพการเทียบโอนต่าง ๆ มาประกอบ

๓) ข้อเสนอแนะกรณีจัดทำแบบนอกระบบ เห็นว่าหลักสูตร Lifelong Learning ยังเป็นสิ่งใหม่ และเมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เปิดหลักสูตรควรต้องเป็นหลักสูตรที่โดนใจ ควรต้องกำหนดขอบเขตกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนก่อน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ง่ายขึ้น แต่เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่นำเสนอมีลักษณะหลากหลายอาชีพ และยังมีกลุ่มย่อยในแต่ละอาชีพ ซึ่งอาจไม่สามารถที่จะจัดรองรับทุกกลุ่มได้ทั้งหมด และมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรในแต่ละคณะที่เหมาะสม พอดีกับความต้องการอย่างไร

ปัจจุบันความรู้บางเรื่องที่คนอยากรู้ และอยากพัฒนาทักษะ สามารถหาดูใน You tube หรือ Internet ได้ง่ายขึ้น ซึ่งไม่ต้องเสียค่าลงทะเบียน หากจะเปิดหลักสูตร ก็จะต้องมีอะไรที่ดีกว่า โดดเด่นกว่า You tube อะไรที่จะเป็นความแตกต่าง และเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สนใจยอมเข้ามาลงทะเบียนกับมหาวิทยาลัย ซึ่งควรต้องมาพิจารณาออกแบบเสริม เช่น เข้ามาเรียนกับเราแล้วได้ใบประกาศนียบัตร หรือสามารถสะสมเพื่อขอรับปริญญาได้

๔) เรื่องเนื้อหาความรู้ ความเชี่ยวชาญของคณะต่างๆ ที่จะเปิดเป็นหลักสูตร Lifelong Learning ควรต้องแตกต่างจาก You tube หรือวิทยาลัยชุมชนมีอยู่ ควรพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญด้านใด

ควรเปิดหลักสูตรใดที่โดดเด่น โดนใจกลุ่มเป้าหมายได้เพื่อให้คนสนใจมาเรียนกับมหาวิทยาลัย

๕) กรณีพูดถึง คำว่า Coaching ทางจิตวิทยา การเป็น Coach สามารถสร้างเป็นอาชีพได้ เช่น Life Coach แต่ก็ต้องใช้วิทยากรที่มีประสบการณ์สูง หากเปิดหลักสูตรนี้มหาวิทยาลัยอาจยังมีความพร้อมไม่เพียงพอ

๖) ศูนย์ Lifelong Learning ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานแบบ Cloud Office ซึ่งดำเนินการโดยมีคณะกลุ่มคนมาทำงานเป็นศูนย์ประสานงาน มีการทำงานแบบ ๒ ระบบ คือ แบบ Top-Down โดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นตัวตั้ง เช่น กลุ่มพระ กลุ่มบริษัทที่ต้องการเสริมทักษะปัญญาชั้นสูงให้กับบุคลากร กลุ่ม อสม. โดยมีการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และจัดทำหลักสูตรระยะสั้นเป็น Module ว่าต้องการได้รับปริญญาบัตร หรือใบประกาศนียบัตร แต่ที่ทำอยู่ในปัจจุบัน คือ แบบ Bottom-Up คือ หลักสูตรต่าง ๆ ดึงรายวิชาจากหลักสูตร CWIE ที่เสนอสภาวิชาการออกมารับบริการ โดยทำเป็นทำหลักสูตรแบบ MOOC เพื่อตอบโจทย์ความต้องการ โดยทดลองเปิดฟรี ๑๐ หลักสูตร

๗) ทางเลือกหลักของมหาวิทยาลัย คือการสอนระดับปริญญาตรี โดยมีระบบการประกันคุณภาพควบคุมอยู่แล้ว แต่กรณีกำหนดทางเลือกรอง มาทำเป็นระบบแบบ MOOC โดยใช้ทรัพยากรอาจารย์ผู้สอนมาทำในส่วนนี้ก็เปอร์เซ็นต์ ซึ่งยังไม่ทราบเหตุผลว่า เนื่องจากภาระงานน้อย หรือเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยที่ปรับเพื่อรองรับอนาคต

๘) ภาระงานหลักของอาจารย์อยู่ที่สอนระดับปริญญาตรี และงานอื่น ๆ แต่เมื่อมีหลักสูตร Lifelong Learning เพิ่มมา กองบริหารงานบุคคลจะนับภาระงานของอาจารย์อย่างไร เห็นว่าการนำอาจารย์ที่จบระดับปริญญาเอก มาสอนหลักสูตร Short Course หรือที่ต่ำกว่าระดับความรู้ ทักษะที่อาจารย์มี การประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นอย่างไร เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายในการพัฒนาอาจารย์เพื่อสร้างผลงานทางวิชาการ กับต้องการให้อาจารย์จะทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

๙) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าร่วมหลักสูตรเหล่านี้ ทั้งอาจารย์ผู้สอน หรือวิทยากร หากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยไม่มีทักษะในหลักสูตรที่จัดอบรมตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ต้องมาจากภายนอกหรือไม่ ซึ่งหลักสูตรตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ แต่หากผู้อำนวยการศูนย์ Lifelong Learning มีระบบบริหารจัดการที่ดี โดยนำอาจารย์ที่ไม่มีภาระงาน หรือที่คนสังคมต้องการ มาทำก็จะได้ประโยชน์ แต่หากอาจารย์มีคุณสมบัติสูง จบระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก ซึ่งควรจะเป็นผู้พัฒนางานวิชาการในระดับบัณฑิตศึกษา มาทำในส่วนนี้ อาจจะทำให้เกิดความไม่คุ้มค่าในการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือไม่

๑๐) มหาวิทยาลัยจะมีการจัดทำหลักสูตร Lifelong Learning คิดเป็น ๒๐% โดยอีก ๘๐% ยังเป็นการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาตามปกติ

๑๑) การจัดทำ Lifelong Learning ในรูปแบบการจัดการศึกษา เป็นการคาดหวังให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาตนเอง อาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับมาตรฐานการเรียนรู้ตลอดชีวิต แต่โดยทั่วไปแล้ว อาจเป็นการเรียนรู้นอกสถาบัน แต่ยังไม่ได้มีการพูดถึงหน่วยงาน หรือการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอนร่วม เนื่องจากเราไม่สามารถใช้อาจารย์ของเราสอนได้ ๑๐๐% เนื่องจากความรู้ตลอดชีวิตมีความหลากหลาย และหากไม่มีเครือข่าย หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วม อาจทำให้ไม่ทราบความต้องการของผู้เรียน ในการจัดทำหลักสูตร และเนื้อหาควรต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกช่วงวัย

การจัดทำหลักสูตรให้ผู้สนใจมาเรียนกับเรา เป็นเป้าหมายส่วนตัว หรือความต้องการของผู้เรียนเอง เห็นว่าควรมีเครือข่ายหรือผู้มีส่วนร่วมที่อยู่ใน Real Sector จริง ๆ เพื่อช่วยจุดประกายและจะลดความน่าเบื่อหน่ายในการเรียนในระบบ มีสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ต่อไปในอนาคตตามความสนใจ ซึ่งจะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือประโยชน์กับตัวเองในอนาคตได้ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑๑.๑) ควรต้องมีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้เรียนทั้งหมด การหากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาประกอบในการจัดหลักสูตร และจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน รูปแบบของวิธีการ บุคลากรของมหาวิทยาลัยอาจเก่งเรื่ององค์ความรู้ อาจจัดในเรื่องทฤษฎี แต่ด้านการปฏิบัติต้องมีผู้มีความเชี่ยวชาญมาร่วมผลิตหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรต้องสามารถยืดหยุ่นได้ ตอบโจทย์เป้าหมายของผู้เรียน คู่ขนานกันไป ต้องมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนทั้งในระบบและนอกระบบ แต่อยากให้เน้นจัดหลักสูตรเป็นแบบนอกระบบ เนื่องจากเป็นการเติมเต็มและทำให้ชีวิตมีสีสัน และทำอย่างไรให้สนใจการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

๑๑.๒) หน่วยงานกลางควรมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบของวิธีการ เพื่อให้เกิดความสำเร็จส่วนบุคคล จะต้องเข้าถึงข้อมูลอย่างไร ให้ทราบเป้าหมาย ความต้องการส่วนบุคคล ซึ่งมีความหลากหลาย และต้องสอนเป็น บุฟเฟต์คาบิเน็ต ที่สามารถหยิบยกมาได้ ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ๑๐ วิชา ก็ต้องสามารถดึงเนื้อหามาร้อยเรียงมาเป็นเรื่องราวตามความสนใจ และใส่ความน่าสนใจในการบริหารจัดการให้เป็น Content ในการจัดการสอน ก็จะเกิดกระบวนการให้สามารถที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

๑๑.๓) การทำ platform หากฝากไว้กับกลุ่มอื่น ๆ องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จะนำมาบูรณาการก็จะติดขัด หากต้องการปรับหลักสูตรให้เกิดความยืดหยุ่นจะทำได้ยาก เนื่องจากต้องขอร้องเจ้าของ Platform เพื่อ Upload มาทำ มหาวิทยาลัยจึงควรต้องเริ่มทำ Data Center หรือ Cloud โดยต้องลงทุนทำ Platform ของตนเองไว้ด้วย เบื้องต้นอาจ Back Up ใช้ของคนอื่น และทำแบบคู่ขนานไว้ก่อน เพื่ออนาคตจะได้นำมาทำให้เกิดการขับเคลื่อน ความคล่องตัว และยืดหยุ่นในการนำมาปรับปรุงได้ง่ายขึ้น

๑๒) ในการตรวจประเมินเห็นว่าสถาบันการศึกษาควรมีหน่วยงานการดำเนินการอยู่แล้ว ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา

มติที่ประชุม รับทราบ มอบรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมหารือกับอาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์ ผู้อำนวยการศูนย์ Lifelong Learning เพื่อดำเนินการเชิงข้อมูล และประกอบการพิจารณาเตรียมการต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

- ไม่มี -

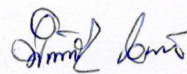
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

วาระที่ ๗.๑ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งต่อไป

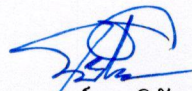
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ กรรมการและเลขานุการ แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ ในวันศุกร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป

ที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๓.๑๕ น.

(นางสาวพินภักธิมา ใจเงิน)
ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม